

slutte, idet jeg samtidig tillader mig at henlede den ærede Indenrigsministers og det eventuelle Udvalgs velvillige Opmærksomhed paa enkelte af de Ting, som jeg her har tilladt mig at fremdrage.

Dalsgaard: Efter det Omfang, som Livsforsikringsvæsenet har faaet her til Lands i de senere Aar, maa det vist endes af alle, at det er paa høje Tid, at Lovgivningsmagten kommer til at beskæftige sig med dette Spørgsmaal, og paa høje Tid, at Livsforsikringssagen bliver indbragt under Statens Tilsyn og Kontrol. Til Belysning af den Betydning, som Livsforsikringsvæsenet har faaet i de senere Aar, skal jeg nævne nogle ganske faa Tal. I 1901, det sidste Aar, for hvilket der foreligger afsluttende Regnskaber, blev der af de 10 største private indenlandske Livsforsikringsselskaber tegnet Forsikringer til et Beløb af ca. 46 Mill. Kr. Forøgelsen af Forsikringssummen var dog ikke saa stor, thi der afgaar altid igen en Del af det tidligere tegnede Beløb. Der afgik i Aaret 1901 17 Mill. Kr. i Forsikringsbeløbet. Forøgelsen af den samlede Forsikringssum var saaledes kun ca. 29 Mill. Kr., men det er jo ogsaa et betydeligt Beløb. Antallet af forsikrede Personer i disse 10 private Selskaber ved Udgangen af 1901 var i alt 94,000, og det samlede Forsikringsbeløb foruden Livrenter var ca. 167 Mill. Kr. I Præmie og Indskud havde de samme 10 Selskaber i 1901 en Indtægt af 5,219,528 Kr. 97 Øre, og andre Indtægter som Renter o. s. v. udgjorde 1,278,484 Kr. 68 Øre. Selskabernes opsparede Aktiver af forskellig Art ved Udgangen af 1901 udgjorde i alt 42 Mill. Kr. Disse Tal vidne noksom om den store Betydning, Livsforsikringsvirksomheden har for Tiden, og det forekommer mig, at de godtgøre, at det er paa høje Tid, at der her bliver lovgivet. Der er saa endvidere de udenlandske Forsikringsselskaber, som arbejde her i Landet, og som ogsaa tegne ret betydelige Beløb. Med disse er der jo endnu mindre nogen Kontrol. Hvorledes der bedst skal lovgives om dette Emne, derom er der særlig i Livsforsikringsverdenen meget delte Meninger. Paa dette sene Tidspunkt af Dagen skal jeg ikke komme videre ind paa de Stridigheder, der ere førte om, hvorvidt Koncessionssystemet eller Publicitets-systemet er det bedste. Jeg skal kun sige ganske kort, at efter min Mening er Koncessionssystemet at foretrække, og det er jo ogsaa det System, som Lovforslaget

bygger paa. I det store og hele kan jeg derfor tiltræde Forslaget, men der er dog et Par ikke uvæsentlige Enkeltheder, som jeg har Betænkelighed ved, og som jeg ganske kort skal nævne.

Den ene af disse er allerede berørt af det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Breinholt); det er Bestemmelsen i § 5 om, at der mindst skal være indbetalt 25 pCt. af Aktiekapitalen. Denne Bestemmelse tror jeg vil blive mere generende og trykkende for Livsforsikringselskaberne, særlig for de yngre, end nødvendigt. Meningen er jo ikke, at vi skulle skabe en Beskyttelseslov for de ældre Selskaber, men kun at træffe saadanne Foranstaltninger, som man anser for nødvendige af Hensyn til de forsikredes Tarv; videre bør man ikke gaa. Og jeg tror ikke, det er nødvendigt af Hensyn hertil at forlange, at mindst 25 pCt. af Aktiekapitalen skulde være indbetalt. Jeg vil tro, at man uden Skade godt kan blive staaende ved den Bestemmelse, der indeholdtes i det Regeringsforslag, der blev indbragt i Landstinget for tre Aar siden, og som ogsaa paa dette Punkt fandt Tilslutning i det høje Ting, hvilken Bestemmelse gik ud paa, at der kun skulde indbetales mindst 10 pCt. Der blev saa tilføjet i Landstinget, at det indbetalte Beløb dog ikke maatte være under 100,000 Kr. Det er en Regel, alle hidtil her i Landet oprettede private Selskaber af Betydning have fulgt med Undtagelse af et, som kun har en mindre Aktiekapital. Da det vel nærmest maa være Meningen at lovfæste, hvad der er kommet frem under den hidtil foregaaende Udvikling, og som har vist sig at være godt, og da denne Bestemmelse hidtil har vist sig fyldestgørende, forekommer det mig rigtigt ikke at gaa videre.

Den anden Bestemmelse, jeg skal knytte et Par Bemærkninger til, findes i § 18. Efter § 18 skal der aarlig finde Henlæggelse Sted til et Sikkerhedsfond. Naar henses til Reglerne i § 16, andet Stykke, om Opgørelsen af den fornødne Formue, anser jeg det imidlertid for uforholdent udtrykkelig at fastslaa i Loven, at der skal dannes et Sikkerhedsfond. Og dersom den Anskuelse skulde vinde Tilslutning i Rigsdagen, at der skal dannes et saadant Fond, vil jeg i hvert Fald henstille, om man saa ikke vilde finde det rigtigt her paa ny at indsatte den Bestemmelse, som fandtes i det tidligere Regeringsforslag, og som vandt Tilslutning i Landstinget, nemlig at der ved Beregningen af Sikkerhedsfondet maa tages Hen-